

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо скасування неактуальних інструментів державного регулювання у сфері охорони навколишнього природного середовища» (далі – проєкт постанови), а також документи, що надані до нього листом Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України від 17.02.2025 №25/1-24/2269.

За результатами проведеного аналізу проєкту постанови та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, і 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), та керуючись вимогами частини четвертої статті 21 цього Закону, Державна регуляторна служба України

встановила:

Проєктом постанови пропонується внести зміни до Положення про порядок видачі дозволів на спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1992 р. № 459 (далі – Постанова КМУ № 459) та Порядку спеціального використання лісових ресурсів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 травня 2007 р. № 761 (далі – Постанова КМУ № 761), якими передбачено процедуру анулювання відповідних документів дозвільного характеру.

Пунктом 2 проєкту Змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, що затверджуються проєктом постанови (далі – Зміни), у пункті 4 постанови Кабінету № 459 розробник пропонує виключити абзац четвертий та виключити в абзаці дев'ятому слова та знаки «(крім корисних копалин)».

Державна регуляторна служба України
РІШЕННЯ № 138 від 21.03.2025
Підписав: Кучер Олексій Володимирович
Сертифікат: 6FA97849F1B2570D040000008869000025DF0300
Дійсний: з 12.06.2024 11:11:30 по 12.06.2025 11:11:30

природно-заповідний фонд) визначає правові основи організації, охорони, ефективного використання природно-заповідного фонду України, відтворення його природних комплексів та об'єктів.

Відповідно до статті 9¹ Закону про природно-заповідний фонд спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду здійснюється в межах ліміту та на підставі дозволу на спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

Частиною шостою статті 9¹ Закону про природно-заповідний фонд встановлено, що спеціальне використання спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення (крім корисних копалин) здійснюється на підставі дозволів, що видаються місцевими радами за погодженням з органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Частиною сьомою статті 9¹ Закону про природно-заповідний фонд встановлено, що Порядок видачі дозволів на спеціальне використання природних ресурсів і встановлення лімітів на використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення визначається Кабінетом Міністрів України.

Таким чином положення пункту 2 проекту Змін потребує приведення у відповідність до статті 9¹ Закону про природно-заповідний фонд в частині визначення порядку спеціального використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення (крім корисних копалин).

Також слід зазначити, що 15 листопада 2024 р. набрав чинності Закон України від 10 жовтня 2024 р. № 4017- IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» (далі – Закон № 4017-IX), яким внесено зміни, серед іншого, до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему), Закону України «Про природно-заповідний фонд України» та Лісового кодексу України з метою приведення їх у відповідність до Закону України «Про адміністративну процедуру».

Крім того, Законом про дозвільну систему, Законом про природно-заповідний фонд та Лісовим кодексом України (зі змінами, внесеними Законом № 4017-IX) не передбачено процедури анулювання документів дозвільного характеру, а передбачено припинення дії документу дозвільного характеру.

Враховуючи зазначене, Постанова КМУ № 459 та Постанова КМУ № 761 потребують приведення у відповідність до вищезазначених законів.

Відповідно до пункту 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 4017-IX, встановлено Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом, зокрема, привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом і забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових

актів у відповідність із цим Законом.

Відповідно до вимог статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проекту акта (далі – АРВ).

Наданий розробником АРВ до проекту постанови не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308 (далі – Методика).

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики, розробник має чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення та оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема, навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Водночас у цьому розділі АРВ розробником зазначено, що проект постанови розроблений метою оптимізації інструментів державного регулювання в сферах формування державної політики в яких забезпечує Міндовкілля, відповідно до рекомендацій, прийнятих на засіданні 26.01.2023 Міжвідомчої робочої групи з питань прискореного перегляду інструментів державного регулювання господарської діяльності, утвореної згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 13.01.2023 № 44 (далі – МРГ).

Однак на засіданні 26.01.2023 МРГ прийнято рішення щодо розгляду інструментів державного регулювання господарської діяльності в сферах формування політики в яких здійснює Мінекономіки. Прийняття рішень щодо перегляду інструментів державного регулювання у господарській діяльності в сферах, формування політики в яких здійснює Міндовкілля не приймалося.

Враховуючи викладене, наведена в цьому розділі АРВ інформація не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ розробником зазначено, що базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися після дня набрання чинності цим регуляторним актом, а повторне – через рік після набрання чинності регуляторного акту.

Визначений в АРВ період проведення базового та повторного відстеження результативності цього регуляторного акта не узгоджується зі статтею 10 Закону, відповідно до якої базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється до дня набрання чинності цим регуляторним актом або набрання чинності більшістю його положень.

Якщо для визначення значень показників результативності регуляторного акта використовуються виключно статистичні дані, базове відстеження результативності може бути здійснене після набрання чинності цим регуляторним актом або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього акта.

Повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється через рік з дня набрання ним чинності або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом або більшістю його положень, якщо рішенням регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, не встановлено більш ранній строк.

При цьому розробником не зазначені чіткі строки (конкретні дати) проведення базового та повторного відстеження результативності дії проекту постанови, що не відповідає вимогам пункту 12 Методики та додатку 1 до Методики.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема, принципу доцільності, визначених статтею 4 Закону та статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо скасування неактуальних інструментів державного регулювання у сфері охорони навколишнього природного середовища».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР